

UOHSX006B1NJ

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R141/2014/VZ-19185/2014/323/BRy

Brno 12. září 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 28. 4. 2014, doručeném dne 30. 4. 2014 Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podaném navrhovatelem –

- společností **Colsys s.r.o.**, IČO 14799634, se sídlem Buštěhradská 109, 272 03 Kladno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S36/2014/VZ-8349/2014/521/VČe ze dne 17. 4. 2014, vydaném ve věci veřejné zakázky „**Slaboproudé rozvody pro historickou budovu a Centrální depozitář Uměleckoprůmyslového musea v Praze**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 25. 10. 2013 pod ev. č. 357469, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 11. 2013, a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 31. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 212-367458, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 6. 11. 2013, jehož dalším účastníkem je zadavatel –

- **Uměleckoprůmyslové museum v Praze**, IČO 00023442, se sídlem 17. listopadu 2/2, 110 00 Praha 1,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S36/2014/VZ-8349/2014/521/VČe ze dne 17. 4. 2014

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, zahájil správní řízení na návrh navrhovatele – společnosti Colsys s.r.o., IČO 14799634, se sídlem Buštěhradská 109, 272 03 Kladno (dále jen „**navrhovatel**“), ve věci zadávané veřejné zakázky „Slaboproudé rozvody pro historickou budovu a Centrální depozitář Uměleckoprůmyslového musea v Praze“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 25. 10. 2013 pod ev. č. 357469, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 11. 2013, a uveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 31. 10. 2013 pod ev. č. 2013/S 212-367458, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 6. 11. 2013, jehož dalším účastníkem je zadavatel – Uměleckoprůmyslové museum v Praze, IČO 00023442, se sídlem 17. listopadu 2/2, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“). Za účastníky správního řízení zahájeného na návrh Úřad označil navrhovatele a zadavatele.
2. Navrhovatel se v podaném návrhu uvedl, že v důsledku diskriminačně vymezeného kvalifikačního kritéria, kterým zadavatel požadoval předložení seznamu významných dodávek a osvědčení dodavatelů s uvedením, že realizoval min. 2 dokončené zakázky – dodávky obdobného charakteru a rozsahu, jejichž předmětem byla dodávka a montáž slaboproudých rozvodů, bezpečnostních slaboproudů a elektrické požární signalizace ve

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

finančním rozsahu min. 10 mil. Kč bez DPH, jež zahrnovaly i instalaci a zprovoznění bezpečnostního systému, při jehož realizaci dojde ke vzniku utajovaných informací ve stupni vyhrazeném, se nemohl účastnit zadávacího řízení. Proti uvedenému kvalifikačnímu kritériu podal zadavatel námitky, které zadavatel odmítl rozhodnutím ze dne 11. 12. 2013 s odůvodněním, že navrhovatel v podaných námitkách neuvedl, jaká újma mu v důsledku domnělého porušení zákona hrozila nebo hrozí. Navrhovatel následně podal námitky proti odmítnutí prvních námitek, kterým zadavatel svým rozhodnutím nevyhověl. Navrhovatel v podaném návrhu vyslovil domněnku, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 120 odst. 1 písm. g) zákona, když současně označil vypořádání jím podaných druhých námitek za nepřezkoumatelné, rozporné a zmatečné. Navrhovatel se tak domáhal toho, aby Úřad zrušil šetření zadávacího řízení a aby přezkoumal, zda se zadavatel nedopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 120 odst. 1 písm. g) zákona.

3. Společně s návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele navrhovatel podal i návrh na nařízení předběžného opatření, kterým se domáhal toho, aby Úřadu předběžným opatřením uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky a současně aby Úřad pozastavil šetřené zadávací řízení. Úřad o tomto návrhu navrhovatele rozhodl rozhodnutím ze dne 30. 1. 2014 č. j. ÚOHS-S36/2014/VZ-2161/2014/521/VČe, a to tak, že výrokem I. zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v šetřeném zadávacím řízení a současně výrokem II. zamítl návrh navrhovatele na pozastavení šetřeného zadávacího řízení.

II. Napadené rozhodnutí

4. Úřad dne 17. 4. 2014 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S36/2014/VZ-8349/2014/521/VČe (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým podle ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ust. § 118 odst. 1 nebo 2 zákona.
5. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí v obecné rovině konstatoval, že v zákonem vymezených případech je předpokladem účasti dodavatele v zadávacím řízení prokázání splnění kvalifikace, kterou se rozumí jeho způsobilost realizovat veřejnou zakázku. Požadavky na prokázání splnění kvalifikace je zadavatel povinen omezit pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky. Stanovení kvalifikačních kritérií proto může omezit výběr potenciálních dodavatelů, to je však možné pouze tehdy, je-li to odůvodněno objektivními okolnostmi a navíc tyto požadavky musí být vždy přiměřené ve vztahu k druhu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky. Účelem požadavků na kvalifikaci je tedy objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně a včas realizovat. Současně stanovení kvalifikačních předpokladů nesmí vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení či jakémukoliv zvýhodnění některého z dodavatelů.
6. Úřad se v napadeném rozhodnutí zabýval tím, zda zadavatel omezil rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky a zda nevytvářel neopodstatněnou překážku pro podání nabídky uchazečem, který by byl jinak schopen svoji způsobilost pro plnění předmětu veřejné zakázky prokázat.

V závěrech napadeného rozhodnutí Úřad dospěl k závěru, že zadavatel vymezil kvalifikační kritéria v zadávacím řízení v souladu se zákonem.

7. V napadeném rozhodnutí Úřad uvedl, že zadavatel je příspěvkovou organizací Ministerstva kultury České republiky, která se zřizuje za účelem získávat, shromažďovat, trvale uchovávat, evidovat, odborně zpracovávat a zpřístupňovat veřejnosti sbírky muzejní povahy, provádět základní výzkum, aplikovaný výzkum nebo experimentální vývoj týkající se sbírek a prostředí, z něž jsou získávány sbírkové předměty a šířit výsledky výzkumu a vývoje prostřednictvím výuky, publikování, muzejních výstav a muzejních programů, metodiky nebo převodu technologií. S ohledem na předmět veřejné zakázky pak Úřad dovodil, že při realizaci předmětu plnění veřejné zakázky dojde ke vzniku utajovaných informací, neboť z tohoto vyplývá, že zahrnuje plnění, které nepochybně spadá do seznamu utajovaných informací ve stupni utajení vyhrazené, které vznikají v oblasti působnosti Ministerstva kultury, dle přílohy 4 nařízení vlády č. 522/2005 Sb. Tuto skutečnost potvrdil ve svém stanovisku, zaslaném dne 27. 2. 2014 i Národní bezpečnostní úřad. Pokud tedy zadavatel požadoval v rámci splnění technických kvalifikačních předpokladů předložení seznamu významných dodávek na minimálně dvě dokončené zakázky, jež zahrnovaly i instalaci a zprovoznění bezpečnostního systému, při jehož realizaci dojde ke vzniku utajovaných informací ve stupni vyhrazeném, pak nepochybně požadoval doklad bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky.
8. Úřad dále poukazoval na skutečnost, že z osmi uchazečů o veřejnou zakázku splnilo technické kvalifikační předpoklady požadované zadavatelem celkem šest uchazečů. Ačkoliv se v šetřeném případě jedná o poskytování specifického plnění, zúčastnil se zadávacího řízení takový počet dodavatelů, o němž lze konstatovat, že zajistil soutěž mezi dodavateli. Pokud tedy byla zajištěna soutěž mezi dodavateli, lze dospět k závěru, že technické kvalifikační předpoklady nebyly stanoveny způsobem odporujícím zásadě zákazu diskriminace podle ust. § 6 odst. 1 zákona. V přezkoumávaném případě se tak jednalo o přípustnou selekci mezi uchazeči.
9. Úřad dále uvedl, že v části návrhu, ve které navrhovatel poukazoval na neoprávněnost požadavku zadavatele na doložení dokladu osvědčujícího schopnost dodavatele zabezpečit ochranu utajovaných informací, ačkoliv se takové osvědčení s účinností od 1. 1. 2012 nevydává, nebyl navrhovatel osobou oprávněnou pro podání návrhu, neboť ve smyslu ust. § 110 odst. 7 zákona nepodal včas námitku v této věci.
10. Úřad dále konstatoval, že ohledně části návrhu, kterou se navrhovatel domáhal, aby Úřad přezkoumal, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu dle ust. § 120 odst. 1 písm. g) zákona, lze tuto přijmout pouze jako podnět k zahájení správního řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem.
11. S ohledem na uvedené skutečnosti Úřad návrh navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku dle ust. § 118 odst. 5 zákona zamítl, neboť nebyly naplněny podmínky pro uložení nápravného opatření.

III. Námitky rozkladu

12. Dne 30. 4. 2014 obdržel Úřad v zákonné lhůtě rozklad navrhovatele proti napadenému rozhodnutí. Podaný rozklad se z velké části shoduje s podaným návrhem na zahájení

správního řízení, který navrhovatel podal k Úřadu dne 13. 1. 2014. Námitky navrhovatele, které byly obsaženy v návrhu na zahájení správního řízení, tak v rámci správního řízení byly již vypořádány, přičemž většina těchto námitek směřuje proti postupu zadavatele v zadávacím řízení a nikoliv proti napadenému rozhodnutí. Námitky navrhovatele, které nesměřují proti napadenému rozhodnutí nebo proti postupu Úřadu tak nenaplnují podmínky ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

13. V podaném rozkladu navrhovatel vyjádřil nesouhlas se závěrem Úřadu, obsaženým v odstavci 87 napadeného rozhodnutí, kde Úřad uvádí, že k části návrhu navrhovatele ohledně způsobu vypořádání námitek lze dané tvrzení navrhovatele přijmout pouze jako podnět k zahájení správního řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu. Dle názoru navrhovatele Úřad nesprávně vyhodnotil skutkový stav, když uvedl, že není dán důvod k přijetí nápravného opatření. Závěr Úřadu, podle kterého otázkou spáchání správního deliktu není možné řešit v řízení zahájeném na návrh dle ust. § 114 zákona, ale pouze v řízení z moci úřední, považuje navrhovatel za absurdní. Úřad tímto navrhovateli odpírá zjednání nápravy netransparentního postupu zadavatele, když však důsledkem takového postupu Úřadu může být propadnutí kauce navrhovatele. Navrhovatel se domnívá, že ohledně způsobu vyřízení jeho námitek zadavatelem je na místě přijmout opatření k nápravě, což však Úřad neučinil. Jelikož tedy Úřad nepřezkoumával návrh, v rozsahu nezákonného odmítnutí námitek a nesprávného poučení o opravných prostředcích, stává se tímto jeho rozhodnutí právně vadným, ačkoliv vše svědčí tomu, že zadavatel spáchal správní delikt a je na místě pro porušení zásady transparentnosti zrušit zadávací řízení.
14. Dále navrhovatel vznesl námitky ohledně vymezení technického kvalifikačního předpokladu zadavatelem. Navrhovatel považuje technický kvalifikační předpoklad, podle kterého zadavatel požadoval předložení seznamu významných dodávek na minimálně dvě dokončené zakázky, jež zahrnovaly i instalaci a zprovoznění bezpečnostního systému, při jehož realizaci dojde ke vzniku utajovaných informací ve stupni vyhrazeném, za diskriminační. Současně nesouhlasil se závěry stanoviska vydaného Národním bezpečnostním úřadem. Dle jeho názoru se Úřad s podklady pro rozhodnutí vypořádal zjevně nesprávně, přičemž účelově vytvořil mozaiku fragmentů soudních rozhodnutí, kterou podepřel svoji nikterak přesvědčivou argumentací. Podle navrhovatele Úřad v napadeném rozhodnutí chybně aplikoval postuláty citovaných soudních rozhodnutí a zjevně tyto účelově deformoval ve prospěch předem zvolené argumentace.
15. Navrhovatel dále namítal, že Úřad ve svých úvahách nerozlišuje mezi nakládáním s utajovanými informacemi a kvalifikací dodavatele k řádnému provedení elektroinstalačních prací. Pro náležitou ochranu utajovaných informací jistě postačí, pokud bude dodavatel disponovat osobami, jejichž prostřednictvím zajistí náležitou ochranu utajovaných informací. Úřad dle jeho názoru není kompetentní zpochybňovat zajištění ochrany tímto způsobem, když jde o způsob, který predikuje sám zákon o ochraně utajovaných informací jako dostatečný. Za naprosto lichý pak navrhovatel označuje závěr Úřadu, podle kterého v daném případě nejde o dodávku běžných slaboproudých systémů, když jejich zvláštnost spatřuje v tom, že při jejich provádění mohou vznikat utajované informace. Pokud tomu tak je, pak je možné jejich realizaci zajistit pomocí osob s příslušnou prověrkou, aniž by takovou zakázku musel v minulosti realizovat. Pokud by navrhovatel akceptoval závěr Úřadu, pak dojde

k paradoxní situaci, že na faktickou realizaci takové zakázky nikdy nemůže dosáhnout a takovou referenci nemůže získat, a to i přesto, že vyhověl podmínkám zákona o ochraně utajovaných informací. Dle názoru navrhovatele tak požadavek na prokázání technických kvalifikačních předpokladů, podle kterého má dodavatel disponovat zkušeností s plněním v posledních třech letech, kde součástí byla i instalace a zprovoznění bezpečnostního systému, při níž dojde ke vzniku utajovaných informací ve stupni vyhrazené, jde nad rámec zákonem povolené minimální úrovně kvalifikovanosti dodavatele k řádnému plnění elektroinstalačních prací. Zvolený kvalifikační předpoklad navrhovatel považuje za diskriminační.

Závěr rozkladu

16. Navrhovatel s ohledem na výše uvedené navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení Úřadu.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle ust. § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
19. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S36/2014/VZ-8349/2014/521/VČe ze dne 17. 4. 2014, rozhodl tak, že návrh navrhovatele podle ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K podanému rozkladu

20. Z námitek podaných navrhovatelem v podaném rozkladu není zcela zřejmé, jakou procesní obranu navrhovatel zvolil, neboť vznáší tři různé námitky proti jednomu kvalifikačnímu kritériu stanovenému zadavatelem. Námitky navrhovatele tak jednou směřují proti požadavku na doložení seznamu významných zakázek realizovaných v posledních třech letech. Poté navrhovatel argumentuje tím, že není zřejmé, zda v daném případě vzniknou utajované informace či nikoliv a případně v jaké fázi, což by se mohlo podávat jakožto námitka proti stanovení kvalifikačního kritéria s ohledem na možnost vzniku utajovaných informací, ačkoliv opakovaně uvádí, že disponuje prověrkou pro nakládání s utajovanými informacemi ve stupni vyhrazené. A následně uvádí, že Úřad nerozlišoval mezi hlavním předmětem veřejné zakázky, kterým jsou elektroinstalační práce, přičemž ochrana utajovaných informací stojí mimo tento předmět. Jednotlivé vznesené námitky se proto jeví

jakožto částečně rozporné. Navrhovatel opakovaně uváděl, že z hlediska vznesených námitek považuje napadené rozhodnutí za nesprávné. Vzhledem k tomu, že navrhovatel vznesl námitky proti kvalifikačnímu kritériu jednotlivě, přistoupil jsem k tomu, že jsem přezkoumal věcnou správnost napadeného rozhodnutí z pohledu každé z těchto námitek zvlášť, nicméně považuji za důležité upozornit, že vypořádání těchto námitek tvoří z hlediska přezkoumání věcné správnosti napadeného rozhodnutí nedílný celek.

21. Z hlediska stanoveného kvalifikačního předpokladu tak navrhovatel nejprve brojil proti tomu, že zadavatel požadoval zkušenosti s minimálně dvěma dokončenými zakázkami, při nichž dojde ke vzniku utajovaných informací ve stupni vyhrazené, a to v období tří let, přičemž dle navrhovatele by mělo postačovat to, že disponuje prověrkou pro nakládání s utajovanými informacemi ve stupni vyhrazené, proto považoval rozhodnutí Úřadu za nesprávné. Dále uvedl, že Úřad není kompetentní zpochybňovat zajištění ochrany utajovaných informací tímto způsobem, když jde o způsob, který predikuje sám zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o ochraně utajovaných informací**“), jako dostatečný.
22. S touto argumentací navrhovatele nesouhlasím. Navrhovatel opakovaně uvádí, že pro splnění kvalifikačních kritérií musí postačovat to, že splňuje prověrku pro ochranu utajovaných informací ve stupni vyhrazené, a to dle zákona o ochraně utajovaných informací. Nicméně nebere přitom v úvahu, že při zadávání veřejné zakázky je zadavatel povinen postupovat dle zákona, přičemž zákon samostatně vymezuje práva a povinnosti zadavatele v zadávacím řízení i z hlediska stanovení kvalifikačních kritérií.
23. Dle ust. § 50 odst. 1 zákona kvalifikovaným pro plnění veřejné zakázky je dodavatel, který a) splní základní kvalifikační předpoklady podle § 53, b) splní profesní kvalifikační předpoklady podle § 54, c) předloží čestné prohlášení o své ekonomické a finanční způsobilosti splnit veřejnou zakázku a d) splní technické kvalifikační předpoklady podle § 56.
24. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na dodávky může veřejný zadavatel požadovat seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních 3 letech.
25. Z citovaných ustanovení zákona vyplývá, že kvalifikovaným dodavatelem pro plnění veřejné zakázky je takový dodavatel, který splní kvalifikační předpoklady uvedené v ust. § 50 odst. 1 zákona. S ohledem na předmět daného řízení je třeba se zaměřit na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona. Tímto ustanovením je zadavateli dána možnost, aby v zadávacím řízení požadoval po uchazečích o veřejnou zakázku, aby doložili seznam významných dodávek realizovaných v posledních 3 letech. Je důležité upozornit na skutečnost, že v daném případě jde o možnost nikoliv o povinnost zadavatele požadovat po uchazečích prokázání splnění tohoto kritéria. Je tedy zcela na vůli zadavatele, zda takové kritérium použije, pokud se však k tomuto rozhodne, pak je omezen jednak tím, že může požadovat seznam významných dodávek pouze za období tří let, když toto období nelze ani prodloužit a ani zkrátit, a jednak tím, že v souladu s ust. § 50 odst. 3 zákona je zadavatel povinen omezit rozsah požadovaných technických kvalifikačních předpokladů pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky. Pokud těmto kritériím dostojí, nelze takovýto požadavek považovat za diskriminační a nelze zadavateli bránit jej v zadávacím řízení uplatnit.

26. K tomu uvádím, že Úřad se v napadeném rozhodnutí, konkrétně pak v odstavcích 62 až 83, zabýval tím, zda postup zadavatele, s ohledem na vymezení technických kvalifikačních předpokladů v zadávací dokumentaci byl v souladu se zákonem. Konkrétně pak přezkoumával zákonnost postupu zadavatele, kterým stanovil kvalifikační kritérium, podle kterého uchazeči museli k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů předložit seznam významných dodávek a osvědčení objednatelů prokazující, že v posledních 3 letech realizovali „min. 2 dokončené zakázky – dodávky obdobného charakteru a rozsahu, jejichž předmětem byly dodávky a montáž slaboproudých rozvodů, bezpečnostních slaboproudů a elektrické požární signalizace ve finančním rozsahu min. 10 mil. Kč bez DPH, jež zahrnovaly i instalaci a zprovoznění bezpečnostního systému ve stupni vyhrazené.“ Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že smyslem kvalifikace je to, aby bylo zajištěno, že zadavatel bude vybírat z nabídek dodavatelů, kteří poskytují záruky, že jsou schopni realizovat veřejnou zakázku řádně a včas, čemuž odpovídá zákonná možnost požadovat prokázání předchozích zkušeností s obdobnými dodávkami. V daném případě Úřad v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že stanovené kvalifikační kritérium bylo stanoveno v souladu se zákonem.
27. V daném případě tak postup zadavatele, kterým v zadávacích podmínkách požadoval po uchazečích o veřejnou zakázku předložení seznamu referenčních zakázek, realizovaných v posledních třech letech, byl v souladu se zákonem, neboť zadavatel využil možnost, kterou mu dává sám zákon v ust. 56 odst. 1 písm. a) zákona. Závěr Úřadu o tom, že zadavatel byl oprávněn takové kvalifikační kritérium v zadávacích podmínkách vymezit tak považuji za správný. Nelze tedy přisvědčit tvrzení navrhovatele, že Úřad věc nesprávně posoudil. Nadto poukazují na skutečnost, že pokud by mělo být vyhověno námitce navrhovatele, pak by došlo k zásahu do práv zadavatele, neboť je zcela na zadavateli, jaká kvalifikační kritéria v zadávacích podmínkách zvolí, přičemž ovšem tato musí odpovídat zákonným požadavkům. Z hlediska námítky navrhovatele, týkající se požadavku zadavatele na předložení seznamu referenčních zakázek tak uvádím, že tuto námitku jsem neshledal důvodnou.
28. Navrhovatel dále v souvislosti s výše uvedenou námitkou ke stejnému kvalifikačnímu kritériu argumentoval tím, že zvolené kvalifikační kritérium mu znemožnilo podat závaznou nabídku na veřejnou zakázku a účastnit se tak zadávacího řízení a tím získat referenci.
29. K této námitce navrhovatele jednak odkazují na výše uvedené a dále uvádím, že Úřad se v napadeném rozhodnutí zabýval i tím, zda zadavatel nastavením kvalifikačních předpokladů nevytvářel neopodstatněnou překážku pro podání nabídky uchazeči. Ze závěrů napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že v daném případě zadavatel nevytvořil neopodstatněnou překážku pro podání nabídky uchazečů o veřejnou zakázku, neboť se jednalo o přípustnou selekci mezi uchazeči a byla zajištěna dostatečná soutěž mezi dodavateli. Takový závěr Úřadu vychází z toho, že kvalifikaci v rozsahu zadávací dokumentace splnilo celkem šest z osmi celkových uchazečů, když takový počet dodavatelů již zajišťuje dostatečnou soutěž mezi dodavateli.
30. Podle ust. § 50 odst. 4 zákona veřejný zadavatel není oprávněn stanovit takové kvalifikační předpoklady, které by vedly k podstatnému omezení hospodářské soutěže, a současně by kvalifikační předpoklady bylo vzhledem k potřebám zadavatele možné nahradit stanovením odpovídajících smluvních podmínek.

31. Z citovaného ustanovení tedy vyplývá, že za postup porušující zákon by bylo možné označit takový postup zadavatele, který by vedl k podstatnému omezení hospodářské soutěže. V daném případě by tak šlo o situaci, kdy by zadavatel zvoleným kvalifikačním kritériem znemožnil účast v zadávacím řízení uchazečům, kteří jsou způsobilí předmětnou veřejnou zakázku plnit. Závěr Úřadu o tom, že stanovené kvalifikační kritérium bylo stanoveno v souladu se zákonem, neboť nedošlo k omezení hospodářské soutěže, když kvalifikaci z hlediska předmětného kvalifikačního kritéria splnilo šest z osmi uchazečů, považuji za zcela odpovídající zjištěnému skutkovému stavu a znění zákonných ustanovení. V uvedeném závěru a v postupu Úřadu jsem tak neshledal pochybení.
32. Z hlediska námitky navrhovatele, že nemohl podat závaznou nabídku na veřejnou zakázku a že tak nemohl získat refenci, když takovou by vlastně nemohl získat nikdy, uvádím, že tuto námitku považuji za zcela účelovou. Je zřejmé, že žádný potenciální dodavatel nemůže očekávat, že by se mohl zúčastnit každého zadávacího řízení na jakoukoliv veřejnou zakázku, když u každé veřejné zakázky dojde k určité selekci mezi uchazeči. Požadavky, které klade zákon na zadavatele při zadávání veřejné zakázky, však směřují k tomu, aby nedošlo k tzv. nepřípustné selekci mezi uchazeči a aby zadávací podmínky byly v souladu s ustanoveními zákona. V daném případě ze správního řízení nevyplývalo, že by zadavatel nastavil kvalifikační kritéria v rozporu se zákonem a současně nedošlo k tzv. nepřípustné selekci mezi uchazeči o veřejnou zakázku. Za uvedeného stavu nepovažuji tuto námitku navrhovatele za důvodnou. Nadto odkazují na výše uvedené, kde je uvedeno, že zvolit si kvalifikační kritérium odpovídající doložení seznamu významných zakázek je právem a nikoliv povinností zadavatele v zadávacím řízení, nelze se tak ztotožnit s tvrzením navrhovatele, že by nemohl nikdy získat referenci na obdobnou veřejnou zakázku.
33. V další námitce, směřující proti témuž kvalifikačnímu kritériu, navrhovatel sporoval to, že by požadavek zadavatele na to, aby potenciální dodavatel realizoval zakázky, při nichž dojde ke vzniku informací ve stupni vyhrazené, odpovídal předmětu veřejné zakázky. Současně navrhovatel sporoval i závěry uvedené ve stanovisku Národního bezpečnostního úřadu.
34. K této námitce uvádím, že otázku toho, zda požadavek zadavatele bezprostředně souvisí s předmětem veřejné zakázky, řešil Úřad v napadeném rozhodnutí, konkrétně pak v odstavcích 62 až 83, když dospěl k závěru, že rozsah požadovaných dokladů a informací bezprostředně souvisí s předmětem veřejné zakázky.
35. Podle ust. § 50 odst. 3 zákona veřejný zadavatel je povinen omezit rozsah požadované kvalifikace pouze na informace a doklady bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky.
36. K námitce navrhovatele uvádím, že ze stanoviska Národního bezpečnostního úřadu lze jednoznačně dovodit, že existuje potencialita toho, že v rámci předmětné veřejné zakázky dojde ke vzniku utajovaných informací ve smyslu zákona o ochraně utajovaných informací. Požadavek zadavatele na splnění kvalifikačních kritérií v zadávacích podmínkách vycházel právě z toho předpokladu, že u předmětné veřejné zakázky takové utajované informace vzniknou. Je pravdou, že Národní bezpečnostní úřad ve svém stanovisku neodpovídá přesně na otázku, kdy přesně v rámci veřejné zakázky dojde ke vzniku takových utajovaných informací, nicméně je třeba zdůraznit, že je možné, že utajované informace u předmětné

veřejné zakázky v nějaké její fázi vzniknou. Tuto skutečnost ostatně navrhovatel nespороval, přičemž opakovaně uváděl, že disponuje oprávněním pro nakládání s informacemi ve stupni vyhrazené. Nadto uvádím, že nelze přijmout takovou argumentaci navrhovatele, podle které ke splnění kvalifikace pro veřejnou zakázku, pokud má osvědčení pro nakládání s utajovanými informacemi v zadavatelem požadovaném stupni podle zákona o ochraně utajovaných informací, pak toto musí stačit. Pokud by Úřad měl přistoupit na takovou argumentaci zadavatele, pak by došlo k omezení zadavatele na jeho právech při stanovení zadávacích podmínek, jak je obdobně uvedeno již v odstavci 27 tohoto rozhodnutí.

37. Pokud tedy Úřad dospěl k závěrům, že požadavek zadavatele, který stanovil v kvalifikačním kritériu uvedeném pod bodem 2. 5. 1. 1. zadávací dokumentace, odpovídá předmětu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky, pak takové závěry Úřadu považuji za správné a souladné se zákonem. Úřad vyšel ze zjištěného skutkového stavu, na který následně správně aplikoval zákonná ustanovení, přičemž svoje závěry opřel i o závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které řádně označil. Z uvedeného důvodu tak nepovažuji námitky vznesené proti uvedenému kvalifikačnímu kritériu za důvodné. Z hlediska věcné správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu shora uvedených námitek jsem neshledal pochybení a nepřisvědčuji tedy tvrzení navrhovatele, že se Úřad zjevně nesprávně vypořádal s podklady rozhodnutí, když z obsahu napadeného rozhodnutí takové pochybení Úřadu nevyplývá.
38. Současně k výše uvedeným námitkám navrhovatele, směřujícím proti kvalifikačnímu kritériu, stanovenému v bodě 2. 5. 1. 1., považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad není oprávněn vstupovat do pozice zadavatele a není oprávněn hodnotit, zda užitá kvalifikační kritéria byla či nebyla vhodná, tedy zda je zadavatel v zadávací dokumentaci měl nebo neměl takto stanovit či zda je neměl stanovit jiným způsobem. Úřad však je oprávněn k tomu, aby v rámci výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek ve smyslu ust. § 112 zákona rozhodl, zda zvolené kritérium je či není v souladu se zákonem. V daném případě Úřad správně dospěl k tomu, že zvolené kvalifikační kritérium zadavatel vymezil v souladu se zákonem, když toto nebylo stanoveno diskriminačním způsobem, odpovídalo předmětu, rozsahu a složitosti veřejné zakázky a současně nevedlo k nepřijatelné selekci mezi uchazeči o veřejnou zakázku. Ze strany zadavatele tak nedošlo k porušení postupu stanoveného mu zákonem.
39. K argumentu navrhovatele, podle kterého je napadené rozhodnutí právně vadné, neboť Úřad nepřezkoumával meritorně návrh navrhovatele v rozsahu nezákonného odmítnutí námitek a nesprávného poučení o opravných prostředcích, uvádím, že touto otázkou se Úřad zabýval v odstavci 87 napadeného rozhodnutí. Souhlasím se závěry Úřadu, dle kterých je možné část návrhu navrhovatele považovat za podnět k zahájení správního řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu, přičemž poukazuji na skutečnost, že sám navrhovatel ve svém návrhu na zahájení správního řízení navrhl, aby Úřad přezkoumal, zda se zadavatel nedopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 120 odst. 1 písm. g) zákona, nicméně považuji za nutné doplnit odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť v této části nepovažuji odůvodnění napadeného rozhodnutí za dostatečné. Uvádím však, že v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu platí, že rozhodnutí prvního stupně a rozhodnutí o rozkladu podaném proti takovému rozhodnutí tvoří jeden celek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2011 č. j. 2 Afs 132/2009-275). V daném případě tak případná vada spočívající v nedostatečném odůvodnění části napadeného rozhodnutí je zhojena

odůvodněním v rozhodnutí o podaném rozkladu, neboť z hlediska výše uvedeného judikátu úvahy předsedy Úřadu ve stejné souvislosti, které obsahuje napadené rozhodnutí, je nutno posuzovat komplexně.

40. Podle ust. § 113 zákona řízení o přezkoumání úkonů zadavatele se zahajuje na písemný návrh stěžovatele (dále jen „navrhovatel“) nebo z moci úřední.
41. Podle ust. § 114 odst. 1 zákona návrh lze podat proti všem úkonům zadavatele, které vylučují nebo by mohly vyloučit zásady stanovené v § 6 a v jejichž důsledku hrozí nebo vznikla újma na právech navrhovatele, a to zejména proti a) zadávacím podmínkám, b) obsahu oznámení nebo výzvy o zahájení zadávacího řízení, c) vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, d) rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, e) použití druhu zadávacího řízení.
42. Citované ustanovení zákona obsahuje demonstrativní výčet úkonů zadavatele, u kterých je možné vést správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, přičemž toto řízení lze zahájit buď na návrh, nebo z moci úřední. Jak dále vyplývá ze znění zákona, je navrhovatel oprávněn podat návrh pouze k zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zákon tedy neumožňuje na základě návrhu účastníka řízení zahájit řízení ve věci možného spáchání správního deliktu, když zahájit takové řízení náleží pouze správnímu orgánu, když takové řízení zahajuje z moci úřední, a to buď na základě vlastní činnosti, nebo na základě obdržení podnětu. Nadto lze poukázat i na odlišnost jednotlivých řízení z hlediska vymezení účastníků těchto řízení, kdy s ohledem na ust. § 116 zákona platí, že účastníkem správního řízení o správním deliktu je pouze osoba podezřelá z jeho spáchání. Naproti tomu v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je účastníkem řízení zadavatel a v řízení zahájeném na návrh též navrhovatel; je-li předmětem řízení přezkoumání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nebo rozhodnutí o výběru nejvhodnějšího návrhu, je účastníkem řízení též vybraný uchazeč nebo vybraný účastník soutěže o návrh. I kdyby tedy bylo z moci úřední zahájeno řízení o spáchání správního deliktu, pak by navrhovatel nebyl účastníkem tohoto řízení.
43. S ohledem na námitku navrhovatele, podle které se Úřad měl meritorně zabývat tím, že zadavatel v zadávacím řízení odmítl námitky navrhovatele a nesprávně jej poučil o možnosti podat návrh k Úřadu uvádím, že z hlediska obsahu návrhu podaného navrhovatelem tento neobsahoval návrh na přezkoumání úkonu zadavatele, kterým odmítl jeho námitky. Navrhovatel v podaném návrhu po Úřadu požadoval pouze to, aby přezkoumal, zda odmítnutím námitek zadavatel nespáchal správní delikt ve smyslu ust. § 120 odst. 1 písm. g) zákona. Z hlediska obsahu návrhu tak Úřad správně posoudil, že ze strany navrhovatele se tak jedná o podnět k zahájení řízení ve věci možného spáchání správního deliktu.
44. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v podaném rozkladu namítal, že zadavatel spáchal správní delikt a mělo tak dojít ke zrušení zadávacího řízení, považuji za důležité vyjasnit otázku předmětu výše uvedených správních řízení. V rámci řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve smyslu ust. § 113 zákona může Úřad na návrh nebo z moci úřední, pokud dospěje k závěru, že jsou splněny podmínky pro uložení nápravného opatření, stanovené v ust. § 118 odst. 1 zákona, zrušit celé zadávací řízení, soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele. Ke zrušení zadávacího řízení, tak jak se domáhal navrhovatel, může Úřad přistoupit pouze v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeném dle ust. § 113 zákona.

Jinak tomu ovšem je v řízení o správním deliktu, nejenže takové řízení je možné zahájit pouze z moci úřední, ale v případě, že Úřad dospěje k závěru, že zadavatel spáchal správní delikt, pak jako sankci za tento delikt může pouze uložit pokutu dle ust. § 120 odst. 2 zákona. V rámci řízení o správním deliktu tak není možné ukládat opatření k nápravě a nelze tedy v rámci tohoto řízení zrušit zadávací řízení na veřejnou zakázku.

45. Nad výše uvedené uvádím, že s ohledem na ust. § 113 zákona je Úřad oprávněn zahájit řízení z moci úřední i ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, pokud shledá, že došlo k porušení zákona. Poukazuji však na to, že pokud Úřad dospěje k závěru, že není důvod pro zahájení řízení z moci úřední, v daném případě by se jednalo o rozšíření předmětu řízení o přezkoumání úkonu zadavatele, kterým odmítl námitky navrhovatele, pak Úřad o tomto není povinen vydat žádné rozhodnutí, neboť takovou povinnost mu neukládá ani zákon ani správní řád, kterým se při výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek podpůrně řídí. Úřad tak v daném případě nebyl povinen meritorně rozhodnout o části návrhu v níž se zadavatel domáhal toho, aby Úřad vyslovil, že se zadavatel odmítnutím podaných námitek dopustil správního deliktu, neboť pokud by tím mělo být zahájené řízení o správním deliktu pak k podání takového návrhu nebyl navrhovatel aktivně legitimován a současně Úřad nerozšířil rozsah řízení o přezkoumání úkonu zadavatele o úkon, kterým zadavatel odmítl námitky navrhovatele.
46. Úřad v napadeném rozhodnutí, konkrétně pak v odstavcích 85 a 86 konstatuje, že navrhovatel splnil zákonné požadavky na podání návrhu ve smyslu ust. § 114 zákona, když jím podané druhé námitky zadavateli a následně podaný návrh k Úřadu byly podány včas a obsahovaly všechny náležitosti stanovené v ust. § 110 odst. 7 zákona. S tímto závěrem Úřadu se ztotožňuji, neboť odpovídá jednak zjištěnému skutkovému stavu v řízení a jednak znění ust. § 110 zákona, který na předmětnou problematiku dopadá. Lze tak uzavřít, že navrhovatel nebyl zkrácen na svých právech, neboť mu nebyla upřena možnost domáhat se přezkumu úkonů zadavatele ve správním řízení před Úřadem.
47. K uvedenému doplňuji, že stejně jako nelze deklarovat nárok účastníků řízení na zahájení řízení z moci úřední, které je výhradně věcí úvahy Úřadu, který k tomuto kroku přistoupí vždy, pokud pojme důvodné podezření, že ze strany zadavatele mohlo dojít k porušení zákona, nelze ani vyžadovat či nutit, aby Úřad rozšířil správní řízení, jehož rozsah je vytyčen návrhem účastníka řízení o posuzování dalších otázek, které předmětem návrhu nebyly a de facto s jádrem posuzované otázky nespojují, když správní řád tuto povinnost Úřadu nestanoví. Výše uvedená skutečnost, že tedy Úřad nepřistoupil k rozšíření správního řízení nad rámec návrhu navrhovatele, nikterak nepředznamenává názor Úřadu ohledně této otázky. Obecně lze k tomuto uvést, že řízení zahájené z moci úřední může být zahájeno v důsledku kontrolní činnosti Úřadu vyplývající z ustanovení § 112 a následujících ustanovení zákona, na základě podnětu jakékoliv fyzické či právnické osoby, jako důsledek podaného návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, který však nespĺňuje zákonem stanovené náležitosti, či mu z nějakého důvodu nemohlo být vyhověno. Společným jmenovatelem pro zahájení správního řízení z moci úřední je však ve všech těchto případech vždy důvodné podezření, že ze strany zadavatele došlo k porušení zákona.
48. K další námitce navrhovatele, že Úřad v napadeném rozhodnutí účelově vytvořil mozaiku fragmentů soudních rozhodnutí, kterou podepřel svoji nikterak přesvědčivou argumentací uvádím, že s takovým tvrzením navrhovatele se neztotožňuji. Úřad v napadeném rozhodnutí

vyjmenoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kterými odkazoval na rozhodovací praxi ohledně případů, které jsou podobné nyní řešené věci. Z hlediska citovaných rozhodnutí Úřad uvedl jejich závěry a podstatné části, když tyto závěry porovnával se skutkovým stavem zjištěným v řízení, přičemž řádně označil relevantní závěry těchto rozhodnutí a současně uvedl, jakým způsobem tyto dopadají na předmětné správní řízení. S ohledem na námitku navrhovatele jsem tedy přezkoumal postupu Úřadu ohledně použití v napadeném rozhodnutí citovaných judikátů, když v tomto jsem neshledal žádné porušení zákona. Úřad řádně uvedl a označil, z jakých judikátů vycházel a k jakým závěrům dospěl, když jeho argumentaci považuji za dostatečnou a vnitřně logicky uspořádanou. Nelze tedy přisvědčit tvrzení navrhovatele, že jde o argumentaci účelovou.

49. Podle ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle odstavce 1 nebo 2.
50. Podle ust. § 118 odst. 1 zákona platí, že nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
51. Z citovaných ustanovení zákona vyplývá, že Úřad návrh navrhovatele dle ust. § 118 odst. 5 písm. a) zamítne, pokud nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Důvody a podmínky pro uložení nápravného opatření jsou přímo vyjmenovány v ust. § 118 odst. 1 zákona, a těmito jsou a) nedodržení postupu stanoveného pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, b) způsobilost tohoto nedodržení postupu ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a c) dosud nebyla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku. Všechny tyto podmínky je třeba splnit kumulativně, přičemž platí, že pokud jeden z důvodů není dán, pak není ve správním řízení možné zrušit zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele. Pokud tedy nedojde k naplnění důvodů stanovených v ust. § 118 odst. 1 zákona pak nelze uložit nápravné opatření a současně je splněna podmínka pro zamítnutí návrhu podle ust. § 118 odst. 5 zákona.
52. V rozhodovaném případě ze správního spisu vyplývá, že dosud nebyla uzavřena smlouva na veřejnou zakázku, když současně v rámci správního řízení bylo vydáno předběžné opatření, kterým Úřad zakázal zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku. Z hlediska ust. § 118 odst. 1 zákona by tak byla splněna podmínka toho, že dosud nedošlo k uzavření smlouvy, avšak pro to, aby mohlo dojít k uložení nápravného opatření musí být splněny i další vyjmenované podmínky. V daném případě však v rámci správního řízení nebylo zjištěno, že by zadavatel svým postupem porušil zákon, pokud tedy tato podmínka splněna nebyla, pak nebyly naplněny podmínky pro uložení nápravného opatření ve smyslu ust. § 118 odst. 1 zákona a Úřad tak rozhodl správně, když dle ust. § 118 odst. 5 písm. a) zákona návrh navrhovatele zamítl.
53. Na základě podaného rozkladu jsem ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, který vydání napadeného rozhodnutí předcházel, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda byly splněny podmínky pro uložení nápravného opatření ve smyslu ust. § 118

odst. 1 zákona. Současně Úřad všechny podklady pro vydání rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že nebyly splněny podmínky pro uložení nápravného opatření, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

54. Nelze tedy po přezkoumání napadeného rozhodnutí přisvědčit tvrzení navrhovatele, že napadené rozhodnutí je nesprávné z důvodu nesprávného posouzení věci. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí, jsou dostatečně odůvodněny a jsou vnitřně logicky uspořádané. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zamítl návrh navrhovatele na uložení nápravného opatření.

VI. Závěr

55. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
56. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze, 17. listopadu 2/2, 110 00 Praha 1
2. Colsys s.r.o., Buštěhradská 109, 272 03 Kladno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy

